

TRÉNINK AKROBATŮ

M Ještě než mohou piloti létat mezi mraky, kde je špatně vidět, musejí se naučit létat pod mraky, kde je vidět mnohem lépe. Vy teď, děti, budete řídit letadla po vyznačených trasách. Letadlo není auto, proto po cestě odněkud někam nikdy nezastavuje. Stejně i vy zkusíte celou cestu překonat bez zastavení a přistát až na letišti.

D V tomto cvičení nejde tolik o to, jak přesně piloti okopírují vyznačenou dráhu letu, ale o to, aby nepřerušili let a skončili až na letišti (čtvereček na konci dráhy).

Ke cvičení se ještě dvakrát vrátíme, vždy po několika dnech. Děti při každém dalším tréninku vyznačují dráhu letu jinou barvou pastelky. Na konci třetího cvičení pak pedagog pochválí všechny adepty letecké akrobacie a oznámí jim termín letecké přehlídky, na které budou moci získat až čtyři medaile z vysoké letecké akrobacie.

H Atmosféra je klidná a soustředěná. Děti při práci sedí jako při psaní – předloktí je ve výšce stolu, v pravém úhlu k paži. Doporučení: Pro lepší trénink může pedagog poskytnout tréninkovou plochu pro všechny, tj. papír velikosti A2, A1. Děti si na této ploše mohou létat, jak a kudy budou chtít. (Procvičují volný pohyb paže od ramene.)

A Na rovné volné ploše bez drnů vytyčí pedagog leteckou dráhu. Obdélníkovou tréninkovou plochu ohraničují dobře viditelné značky v rozích.

Trénink letu vykoná po dráze tam a zpátky každý pilot zvlášť. Musí během pohybu (běhu) předvést všechny podoby letu, jaké prováděl s letadlem ve Včeličce. Správné provedení znamená: 1. nepřerušit pohyb, 2. nevyběhnout z vyznačené plochy, 3. po celou dobu letu mít upažené ruce, 4. nelétat moc rychle, aby neurazil letadlu kabinku.

TŘÍDÍME ODPAD

M Roztřídí pejsek odpadky a vyhozené věci správně do určených popelnic? Asi ne, vidíte, děti? Pejsek přece rozumí jiným věcem, než tomu, kam patří prázdná láhev od limonády.

Tak honem, pomůžeme mu. Vyhozené věci můžeme třídit podle materiálu, z kterého byly vyrobeny. Pro věci vyrobené ze skla je určena zelená popelnice, na plasty žlutá a na papír modrá.

D Vezměte si pastelky a třídíme.

A H Pokud to nemáte naplánováno na jindy, proč se nepřidat právě teď? Vyhlásíme třídní (školkový) sběr papíru a zapojíme i rodiče. Snad rodiče nenechají své potomky tahat do školky na vlastních zádech kilogramy papíru (maximálně dvoje noviny). Snad někteří tatínkové přivezou náklad autem. A snad všechno po měsíci sběru opět nějaký tatínek odveze do sběrně. Co s tolika penězi? Za utržené peníze může pedagog ve školce uspořádat malé pohoštění pro maminky v rámci předem nahlášené celotřídní (celoškolkové) výměnné burzy dětského oblečení. Bude tak spousta času na to, seznámit rodiče nejen s problémy s dětmi, ale i s problémy naší školky, jako je oprava prolézačky, špatně fungující zámek ve dveřích apod.

NEBOJSA

Spočítej si na stole všechny bílé fazole. Fazole své kouzlo znají, bránu jak klíč odmykají.

Princ Nebojsa musí dát co proto strašidlu, které tak vystrašilo kočku, že leknutím převrhla hrnek s mlékem. Hrnek spadl se stolu a rozbil se. A rána byla tak velká, že probudila prince Nebojsu. Ale strašidlo jak si všimlo, že se Nebojsa probudil, schovalo se za několikero zamčených dveří, protože prý tam bude před Nebojsou v bezpečí. Neví, že princ ty zamčené dveře umí kouzlem odemknout.

Princ odemkne jen tehdy, když na kliky jednotlivých dveří položí přesný počet kouzelných fazolí. Kolik fazolí to bude, ví jen jeho pomocník – kočka. Ta to princovi před každými dveřmi pošeptá přímo do ucha.

Tak. Děti už sedí před Včeličkou a uprostřed stolu leží sáček s fazolemi. Kočka (pedagog) obejde všechny prince a každému zvlášť pošeptá do ouška počet fazolí. Každý princ pak na pokyn kočky poslepu napočítá v pytlíku právě tolik fazolí, kolik mu kočka (pedagog) pošeptala, a pak tyto fazole položí na kliku. A kočka hned kontroluje, jestli opravdu všichni princové správně odemkli dveře. Pochopitelně každý princ dostal pokyn zvlášť, ale přitom všichni stejný. (Např.: Kočka každému zvlášť pošeptala „tři“.) Pokud bude dětí ve třídě moc, mohou pokládat takový počet, kolikrát kočka zamňouká.

Takto kočka radí jak postupně odemknout všechny (čtvery) dveře, až najdeme schované strašidlo. Podívejme se, princové, strašidlo se nás bojí! Co mu uděláme? Třikrát lehounce tleskneme pravou rukou o levou a přitom říkáme: „Tu máš, tu máš, tu máš, ty strašpytle.“

Je na kočce, aby uvážila jakou obtížnost zvolit, aby se princové dostali za všechny dveře, ale aby to zas neměli tak jednoduché.

A jestli strašidlo zase třeba za týden zazlobí, i když se pak schová i na víc západů, princové ho jistě opět najdou. Pochvalou bude satisfakce potrestaného strašidýlka.

A aby těch fazolí nebylo málo, tak fazole do třetice: tentokrát kouzlem odemkneme samotné fazolky, zakleté královnou zimou k dlouhému spánku.

Pedagog pořídí tolik malých květináčků (a mističek pod květináčky), kolik je ve třídě zahradníků (stačí třeba kelímek od jogurtu). Každý zahradník si pak může svůj květináček nějak označit, aby si ho poznal (obrázkem, písmenkem, někteří už umí napsat své celé jméno). Na otvor ve dně květináčku položíme malý kamínek. Na kamínek pak nasypeme hlínu, tak dva prsty pod okraj. Každé dítě si vybere jednu fazoli. Tu si položí na hlínu a zasype hrstkou hlíny, kterou lehce přimáčkne. Až postaví květináček se zasazenou fazolkou na okno, všechno pěkně zalijeme. A na okenním parapetu můžou malí zahradníci sledovat každý den, zda už fazole vystrčila klíček, aby viděla na sluníčko. Až budou rostlinky větší, budou potřebovat oporu – klacík, špejli, o kterou se mohou opřít. Nejzdatnější zahradníci se mohou těšit na dobrou sklizeň!

Upozornění: Pokud nebude čas, necháme fazole naklíčit na vatě, je to rychlejší.

Pro tento měsíc bude pedagog pro práci se Včeličkou potřebovat sáček nepředvařených fazolí – prodávají se různé druhy: malé bílé, velké bílé, velké červené. Nejatraktivnější pro děti budou asi fazole „řezníčci“, které jsou menší, napůl červené a napůl bílé.

JAKOU BARVU MÁ...?

Pedagog předem s dětmi pojmenuje jednotlivé obrázky, aby nebylo pochyb o tom, co se bude vybarvovat. Až poté dětem sdělí zadání úlohy. Nejprve společně vybarví semafor: panáček v chůzi – zelená – volno; stojící panáček – červená – stůj. Pak ještě společně vybarví vlajku naší země.

Úloha zní: Pamatuješ si, jakou barvu mají zvířata, rostliny a věci na obrázku? Vzpomeň si sám (nebo se porad) a vymaluj správně obrázek. Děti mohou přemýšlet spolu či samy, u stolu nebo na koberci, vleže nebo vestoje, venku či uvnitř. Pedagog nechá děti volně pracovat a hrát si. Je to úkol na celý den, děti mohou od úlohy odejít si hrát, ptát se, studovat, najít si barvy v knížkách. Hru můžeme rozdělit i na několik dní. Pedagog tiše sleduje a ptá se: „Proč je, Jindříšku, ta kráva tak modrá?“

Na závěr si děti sednou se svými Včeličkami a pedagog se nahlas ptá: „Jakou barvu má mrkev?“... Všichni zaslouží pochvalu a jako odměna se hodí právě mrkvička nebo banán.

Pedagog děti nenutí k opravám barvy ani v příliš křiklavých případech. Je zde spíše namísto individuální pohovor: Proč? Znáš i jinou možnost? Jak bys vymaloval třeba...? atd.

Zahrajeme si hru Pan čáp ztratil čepičku. Jedná se o klasickou hru na honěnou s domečkem. Jeden hráč bude honit. Všichni říkají: „Pan čáp ztratil čepičku, jakou měla barvičku?“ Chytač si vybere barvu a nahlas ji vykřikne (např. modrou). Ostatní hráči mají za úkol rychle najít cokoliv modrého a chytit se toho. Dokud se nedrží správné barvy, má chytač možnost lovit. Ulovený se stává chytačem, všichni opakují úvodní větu a hra pokračuje.

AKROBAT - PILOT

Až se všichni akrobati
z nebe dolů na zem vrátí,
maminky jim připraví
sklenku mléka na zdraví.

(Pozor! Tomuto cvičení nutně předchází cvičení Trénink akrobatů.)

Víte, děti, kdo je letecký akrobat? To je pilot letadla, který umí letadlo řídit (pilotovat) tak dobře, že s ním umí triky, které ostatní piloti ještě neumí a dlouho umět nebudou (výkruty, otočky, létat hlavou dolů – obráceně...). To proto, že pilot akrobat má nejvíc zkušeností. Létá totiž s letadlem už dlouho, ví všechno o počasí i o větru a ve svém letadle zná každý šroubek. Je to prostě frajer.

(Ale ještě než vylétne mezi mráčky, musí trénovat létání pod mraky – cvičení Trénink akrobatů.)

„Zkus najít dráhu, kterou může červené letadlo prolétnout na druhou stranu tak, aby ani jednou nezavadilo křídlem o mráček.“

A to bude i úkol našich mladých adeptů letecké akrobacie. Budou řídit letadla tak, aby se dostala na druhou stranu do cíle, ale aby se křídlem ani jednou nedotkla mráčku. Musejí si dráhu nejdříve promyslet a pak teprve cestu vykreslit takovou barvou pastelky, jakou má letadlo.

Proč si to mají pořádně promyslet? Protože rozpětí křídel (velikost) jednotlivých letadel je různé a vzdálenost mráček od sebe je také různá.

Jasně? Nastartovat. Letíme...

Piloti se nesmějí při práci jeden s druhým bavit (v letecké kabině jsou sami). Než dolétne pilot s posledním ze čtyř letadel do cíle, nesmí ani odejít. Smí se domlouvat jen s navigační věží. Věž (pedagog) reaguje pouze na zdviženou ruku (anténu).

Po práci pedagog jednotlivě zkontroluje letecké deníky a dle počtu správných přeletů přidělí medaile akrobatickým adeptům leteckého mistrovství nejvyšší třídy.

Barvou každého letadla, které nezavadilo ani o mráček, vymaluje pedagog osobně připravené medaile.

Bude třeba opravy, abychom měli plnou třídu akrobatů? Vsadíme se, že ano.

A teď to hlavní. Na rovné volné ploše bez drnů vytyčí pedagog leteckou dráhu. Letecká dráha se skládá z branek (dvojice tyčí nebo značek – pokud nemá pedagog k dispozici ohebné vysoké tyče pro stavbu lyžařských slalomů, nebo dostatečný počet pružných proutků, může použít kamínky, kužely či větší kostky položené proti sobě). Šířku branek pedagog přibližně odhadne. Bude to taková šířka, aby všechny děti brankou bezpečně prošly s upaženými rukama.

Závodit bude každý pilot zvlášť. Závod vyhrává ten, kdo nejrychleji proběhl všemi brankami, žádné z branek se nedotkl a navíc udržel křídla po celou dobu letu upažená. Pedagog profesionálně a přesně na hodinkách zaznamenává čas a dělá si naoko „poznámky“. Vše v tomto závodě totiž musí být naprosto přesné!

Jde o letecký provoz! (Pedagog si bezprostředně po skončení hry vybere alespoň týden dovolené v případě, že venku bylo mokro a blátivo).

STRAŠIDLO

Pamatujete se, děti, na to strašidlo, co vylekalo kočku? Že vás také nějaké nezbedné strašidlo vystrašilo? A nebyla to spíš ta kočička?

No, ať je to, jak chce, dnes se naučíme, jak takové pohádkové strašidlo lze nakreslit.

Pedagog si, pokud má možnost, pozve na začátek tohoto cvičení výpomoc. Stránku ve Včeličce přeložíme na půl. Pak ji znovu otevřeme a na černý bod ukápneme trochu černé tuše. Opravdu jen kapku, dvě. Stránku opět přeložíme a kapku tuše vytlačujeme na všechny strany od středu. Je na pedagogovi, zda to nechá dělat děti samy. Pak stránku zase otevřeme a dáme papír vyschnout. Děti mohou jít třeba na svačinu. Ke cvičení se vracíme druhý den. Tuš už je suchá. Nyní děti svá strašidla dokreslí pastelkami. Tu přikreslí oči a pusy, tu ruce a nohy, tu zoubky, drápky, šupiny, chlupatou srst nebo dlouhatánský ocas. Když mají už své strašidlo hotové, pojmenují je, zavolají pedagoga a jméno mu sdělí. Pedagog jméno napíše vedle klíčové dírky na zámku vytištěném na stránce. Pak se dítěte zeptá, jestli má to strašidlo zamknout a na jak dlouho. Předem připravený „klíč“ přiloží pedagog na klíčovou dírku a zamkne na tři západy. Tak a je od strašidla pokoj. Samozřejmě, když dítě po čase přijde s návrhem zvýšení či zmírnění trestu, případně s návrhem na podmíněčné propuštění strašidla, pedagog je opět obřadně a řádně provede. A protože to nejspíš nebylo strašidlo, ale kočka, většina strašidel bude jistě do týdne volná.

Cvičení ve Včeličce doprovodíme známou hrou Na slepou bábu. Kdo při rozpočítávání zůstane nerozpočítaný, je slepá bába. Zavážeme mu oči a jeden ho uchopí za ruku, vodí ho kolem a ptá se:

Slepá bábo, kam tě vedu?

-Do kouta.

Co tam máš?

-Kohouta.

Co v tom kohoutu?

-Zlaté klubko.

Co v tom klubku?

-Zlatou jehlu.

Co v té jehle?

-Zlatou nit.

A vodič dořekne: Teď si mne, slepá bábo, chyt!

Při posledních slovech uhodí slepou bábu zlehka do zad. Slepá bába tápá kolem sebe, aby někoho polapila, přičemž ostatní ji upozorňují, kde jsou. Je-li od nich daleko, volají: „Samá voda! Samá voda!“ Když se k někomu přibližuje, křičí ostatní: „Hoří! hoří!“ Kdyby slepá bába mířila k nějaké překážce, ostatní volají třeba: „Strom hoří.“ Koho slepá bába chytí a podle hmatu a hlasu pozná, ten se stává slepou bábou.

Aby děti mohly hrát hru bezpečně, zvolíme venku dostatečně velkou rovnou plochu bez drnů. To budou zase špinavá kolena a bundičky od bláta! Přihořívá?

